

Sygn. akt: I C 1382/16

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 27 czerwca 2017r

Sąd Rejonowy w Gdyni, I Wydział Cywilny

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowicka - Midziak

Protokolant: Yuliya Kaczor

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 czerwca 2017r

sprawy z powództwa C. Z.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 5135,74 zł. (pięć tysięcy sto trzydzieści pięć złotych siedemdziesiąt cztery grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20.06.2016r do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3078 zł. (trzy tysiące siedemdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje ściąganie od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 105,60 zł. (sto pięć złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem brakujących kosztów opinii biegłego.

Sygnatura akt: I C 1382/16

UZASADNIENIE

Powódka C. Z. wniosła pozew przeciwko (...) S.A. w S., domagając się od pozwanego zasądzenia kwoty 5 209,53 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20.06.2016r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że w wyniku kolizji drogowej do której doszło w dniu 19.05.2016r. uszkodzeniu uległ należący do niej samochód marki A. o numerze rejestracyjnym (...). Samochód sprawcy w chwili kolizji był ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Powódka niezwłocznie po zdarzeniu dokonała zgłoszenia szkody, zaś po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego i oględzinach pojazdu, pozwany uznał swoją odpowiedzialność i ustalił koszt naprawy pojazdu na kwotę 2 680,87 zł. Powódka wskazała, że w kalkulacji pozwanego obniżono w sposób nieuzasadniony koszt materiałów lakierniczych, nie uwzględniono kosztów normalistów i ujęto niewiadomego pochodzenia zamienniki. Powódka zleciła prywatną wycenę kosztów naprawy, koszt z niej wynikający wynosi 7 710,40 zł. Powódka wniosła o zapłatę różnicy pomiędzy kwotą wynikającą z kalkulacji prywatnej, a kwotą wypłaconą przez pozwanego oraz o zwrot kwoty 180 zł. tj. kosztów wykonania kalkulacji.

(pozew k. 2-4)

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 maja 2016r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki A. o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność powódki C. Z.. Sprawca kolizji miał zawartą umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z pozwanym (...) S.A. w S..

(okoliczności bezsporne)

W dniu wypadku powódka zgłosiła szkodę pozwanemu. W toku postępowania likwidacyjnego szkody pozwany przyznał powódce odszkodowanie za szkodę w wysokości 2680,87 zł. Nie zgadzając się z wysokością przyznanego odszkodowania, powódka wezwała ubezpieczyciela do zapłaty pozostałej części odszkodowania w wysokości 5 209,53 zł. oraz kosztów sporządzonej kalkulacji prywatnej na zlecenie powódki w kwocie 180 zł., wskazując, że w jej ocenie wartość szkody to kwota 7 710,40 zł. Pozwany nie znalazł podstaw do zmiany dotychczasowego stanowiska.

(okoliczności bezsporne)

Niezbędny i celowy koszt naprawy uszkodzeń w pojeździe powoda marki A. nr rej. (...) przy zastosowaniu stawek za prace blacharskie i mechaniczne oraz lakiernicze w wysokości 100/120zł/rbg oraz przy zastosowaniu części nowych i oryginalnych wynosi 7636,61 zł.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny pojazdów samochodowych P. K. k. 44 -51)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów oraz dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny szkód samochodowych P. K..

Oceniając materiał dowodowy Sąd uznał, iż dowody z dokumentów dołączonych do pozwu są wiarygodne, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów, prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, ani też żadna ze stron nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod tymi pismami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych.

Za w pełni wiarygodny dowód w sprawie Sąd uznał także dowód z pisemnej opinii biegłego sądowego P. K.. Przede wszystkim Sąd miał na uwadze, iż przedłożona przez biegłego opinia jest jasna, logiczna, nie zawiera żadnych luk czy sprzeczności. Nadto, opinia biegłego nie budzi żadnych wątpliwości w świetle zasad doświadczenia życiowego czy wiedzy powszechnej, co czyni ją w pełni przydatnym środkiem dowodowym do rozstrzygnięcia sprawy.

Normatywną podstawę odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela stanowią przepisy art. 822 § 1 i 4 k.c. i art. 824¹ § 1 k.c. oraz art. 13 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Zgodnie z art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Na mocy natomiast art. 824¹ § 1 k.c. o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody. Z treści art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity Dz.U. z 2013r., poz. 392) wynika, iż w obowiązkowych ubezpieczeniach odpowiedzialności cywilnej odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem, nie wyżej jednak niż do wysokości sumy gwarancyjnej ustalonej w umowie. Nadto, na względzie należy mieć również treść art. 361 § 1 k.c., który stanowi, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność jedynie za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła, oraz treść art. 363 § 1 k.c. który stanowi, że co do zasady naprawienie szkody winno nastąpić

według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie do stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, przy czym gdyby przywrócenie do stanu poprzedniego pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Jednocześnie z treści art. 361 § 2 k.c. wynika, iż naprawienie szkody obejmuje straty, które poniósł poszkodowany.

Przechodząc do szczegółowych rozważań wskazać należy, iż pomiędzy stronami nie było sporu ani co do okoliczności kolizji drogowej z dnia 19.05.2016r., winy kierowcy posiadającego obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń ani tego, że odpowiedzialność za szkodę ponosi pozwany w związku z zawartą ze sprawcą umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Nadto, należało mieć na uwadze, iż w toku postępowania likwidacyjnego pozwany zakład ubezpieczeń przyjął co do zasady odpowiedzialność za poniesioną przez powoda szkodę i przyznał jej odszkodowanie w wysokości 2680,87 zł. Zatem, jedyną kwestią sporną pomiędzy stronami była wysokość szkody.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie powódka wykazała – wnosząc o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego – że przyznana jej w toku postępowania likwidacyjnego kwota 2680,87 zł. tytułem odszkodowania nie kompensuje całości poniesionej szkody. Jak bowiem wskazał w swojej opinii biegły P. K. niezbędny i celowy koszt naprawy uszkodzeń w pojeździe powódki przy zastosowaniu stawek za prace blacharskie i mechaniczne i prace lakiernicze w wysokości 100/120 zł/rbg oraz przy zastosowaniu części nowych i oryginalnych wynosi 7 636,61 zł. Opinia biegłego nie została zakwestionowana przez żadną ze stron.

W świetle treści opinii złożonej przez biegłego należy uznać, iż w niniejszej sprawie uzasadnione było uwzględnienie cen części nowych i oryginalnych. Jak wskazał bowiem Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 czerwca 2003r. w sprawie III CZP 32/03, OSNC 2004/4/51 „odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku”. Pamiętać przy tym należy, iż zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi (por.: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012r., III CZP 80/11, OSNC 2012/10/112, Prok.i Pr.-wkł. (...), LEX nr 1129783, Biul.SN 2012/4/5, M.Prawn. 2012/24/1319-1323). W niniejszym postępowaniu pozwany nie wykazał, że przed powstaniem szkody w samochodzie należącym do powódki były zamontowane części nieoryginalne i nie udowodnił, iż w przypadku dokonania naprawy przy użyciu części oryginalnych dojdzie do wzrostu wartości pojazdu, a w konsekwencji powódka zostanie bezpodstawnie wzbogacona kosztem majątku pozwanego.

W związku z powyższym Sąd przyjął, iż poniesiona przez powódkę szkoda wynosiła 7 636,61 zł, zaś zważywszy, że na etapie przedprocesowym pozwany wypłacił już powódce odszkodowanie w wysokości 2680,87 zł. to do skompensowania pozostała kwota 4 955,74 zł. Nadto Sąd uznał za zasadne żądanie zwrotu kosztów sporządzenia wyceny prywatnej przedprocesowej w kwocie 180 zł., żądane przez powódkę, jako koszt niezbędny dla celowego dochodzenia roszczenia, mając na względzie prawidłowe określenie wartości przedmiotu sporu.

Mając powyższe na uwadze – na mocy art. 822 § 1 i 4 k.c. i art. 824¹ § 1 k.c. oraz art. 13 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5 135,74 zł tytułem odszkodowania za szkodę z dnia 19.05.2016r. Ponadto – na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – Sąd zasądził od powyższej kwoty odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 20.06.2016r. do dnia zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu.

Na mocy powyższych przepisów art. 822 § 1 i 4 k.c. i art. 824¹ § 1 k.c. oraz art. 13 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze

Ubezpieczycieli Komunikacyjnych stosowanych a contrario Sąd oddalił natomiast powództwo w pozostałym zakresie, jako nieudowodnione.

Wyrok w niniejszej sprawie ma charakter zaoczny (art. 339§1 i 2 kpc), wobec faktu, że pozwany nie wdał się w spór w sprawie, prawidłowo zawiadomiony o rozprawie, nie stawił się na nią i nie zajął stanowiska w sprawie.

Zważywszy na fakt, że powództwo zostało uwzględnione w przeważającym zakresie, o kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 4 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1805) i w punkcie trzecim sentencji wyroku, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania, zasądził od pozwanego na rzecz powoda całość poniesionych przez niego kosztów procesu w wysokości 3078 zł. Na zasądzoną kwotę składa się opłata sądowa od pozwu (261 zł), opłata za czynności zawodowego pełnomocnika powoda – radcy prawnego w stawce minimalnej (1.800 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) oraz zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego (1000 zł).

Z kolei w punkcie czwartym sentencji wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 5 pkt. 3, art. 83 i art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz. U. 2010.90.594 ze zm.) Sąd nakazał ściągnąć od przegrywającego niniejszy proces pozwanego na rzecz Skarbu Państwa brakujące koszty opinii biegłego w wysokości 105,60 zł, które zostały w całości wypłacone ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni.